

[Indenrigsministeren.]

Herudover indebærer lovforslaget ingen ændringer i den nuværende adgang til at få foretaget gratis vaccinationer, og der foreligger heller ingen aktuelle planer herom.

Jeg vil i denne forbindelse gerne henlede opmærksomheden på, at der under sundhedsstyrelsen er nedsat en arbejdsgruppe vedrørende vaccinationsproblemer, der bl. a. har til opgave løbende at følge vaccinationsproblemerne i Danmark og at vurdere behovet for anvendelse af nye vaccinationer og eventuelt fremkomme med forslag herom. Jeg er vidende om, at vaccinationsgruppen for tiden overvejer, hvorvidt der bør anbefales en generel vaccination af børn eller unge piger mod røde hunde, men der foreligger endnu ingen beslutning herom.

I overensstemmelse med de hidtil gældende regler er det amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner, der skal afholde udgifterne ved vaccinationernes foretagelse. Da en eventuel udvidelse af vaccinationsprogrammet vil medføre øgede amtskommunale udgifter, er det i lovforslaget foreslået, at indenrigsministeren, forinden nye regler om gratis vaccination kan sættes i kraft, skal forhandle spørgsmålet med Amtsrådsforeningen i Danmark og Københavns og Frederiksberg kommuner.

Det forhold, at lovforslaget kun vil medføre ovennævnte beskudte ændringer i det nuværende vaccinationsprogram, betyder, at lovforslaget ikke vil medføre administrative eller økonomiske konsekvenser af betydning for den statslige og amtskommunale sektor.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvilige behandling.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov for Færøerne om sygehusvæsenet*.

Ved lovforslaget overføres statshospitalet i Thorshavn til det færøske hjemmestyre med virkning fra den 1. januar 1977.

Samtidig har Færøernes hjemmestyre og indenrigsministeriet fundet det hensigtsmæssigt at foretage en almindelig revision af den i øvrigt meget kortfattede færøske sygehuslov fra 1939, således at reglerne for det færøske sygehusvæsen i princippet bringes i overensstemmelse med den danske sygehuslov. I denne forbindelse søges det almindelige statstilskud til

driften af det færøske sygehusvæsen på 50 pct. gjort lovbundet. Disse bestemmelser foreslås sat i kraft fra den 1. april 1977.

Med overførelsen af statshospitalet i Thorshavn vil samtlige statens hospitaler for sindsliende være overført til det almindelige (somatiske) sygehusvæsen. Direktoratet for statshospitalerne vil herefter som planlagt kunne nedlægges pr. 31. marts 1977.

Overførelsen af statshospitalet i Thorshavn følger de samme principper, som har været lagt til grund for overførelsen af statshospitalerne i den øvrige del af riget. Der vil således også blive ydet hjemmestyret fuld økonomisk kompensation i forbindelse med overtagelsen af driften af statshospitalet, idet der med udgangspunkt i driftsudgifterne for 1976-77 vil blive ydet hjemmestyret et årligt tilskud, som reguleres efter bruttofaktorindkomsten.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er det aftalt med hjemmestyret, at dette tilbyder samtlige ansatte ved statshospitalet – såvel tjenestemænd som andre – ansættelse under det færøske sygehusvæsen. Tjenestemænd ved statshospitalet kan ikke på grund af overførelsen rejse krav på ventepenge, rådighedsløn m. v., idet der i lighed med loven om overførelsen af statshospitalerne til amtskommunerne er indføjet en bestemmelse, hvorefter tjenestemænd kan vælge at opretholde deres ansættelsesforhold til staten mod fortsat at gøre tjeneste på statshospitalet.

Lovforslagets øvrige bestemmelser, som vedrører det almindelige færøske sygehusvæsen, følger i det store og hele principperne i den danske sygehuslov. På enkelte punkter har Færøernes hjemmestyre ønsket, at særlige lokale færøske forhold og ønsker blev tilgodeset. Jeg kan oplyse, at i det omfang bestemmelserne afviger fra de danske regler, har spørgsmålene været meget nøje forhandlet med hjemmestyret. Jeg henviser her navnlig til lovforslagets § 2, hvorefter der opretholdes én bestyrelse for hver af de 3 lokale sygehuse på Færøerne, samt til lovforslagets § 5 om en lovmæssig regulering af lægevirkomheden på sygehuse.

Efter lovforslaget gøres som nævnt statens hidtidige tilskud til driften af de færøske sygehuse på 50 pct. lovbundet. Det vil herefter ikke længere være nødvendigt at foretage årlige forelæggelser for finansudvalget af dette tilskud.

Færøernes lagting har tiltrådt lovforslaget.

Lovforslaget medfører endelig kun en min-

[Indenrigsministeren.]

dre merudgift for staten. Merudgiften, som er opgjort til ca. 1/2 mill. kr., skyldes hovedsagelig, at de færøske sygekassers tilskud til sygehusvæsenet samtidig foreslås afskaffet. Socialministeren vil her i efteråret fremsætte et lovforslag herom ved en ændring af lov for Færøerne om en offentlige sygesikring.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Justitsministeren (Orla Møller):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Efterforskning i straffesager, anholdelse og varetægt m. v.).

Forslaget har tidligere været behandlet her i tinget i foråret 1976, men nåede ikke at blive færdigbehandlet inden folketingsårets udløb.

Som det fremgår af titlen, tilsigter forslaget en revision af væsentlige dele af strafferetsplejen, nemlig dels af reglerne om efterforskning i straffesager, dels af reglerne om anholdelse og varetægt. Forslaget er i det væsentlige identisk med det tidligere fremsatte lovforslag, og jeg tillader mig derfor med hensyn til baggrunden for forslaget og dets nærmere indhold at henvise til bemærkningerne til lovforslaget og den tidligere fremsættelse, Folketingstidende 1975-76, sp. 5422.

I forbindelse med behandlingen i foråret rejste der sig en stærk debat, navnlig om lovforslagets bestemmelser om rettens adgang til at udelukke en advokat fra at virke som forsvarer i en konkret straffesag. Kritikken rettede sig ikke mindst mod adgangen til udelukkelse på grund af hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter, idet det blandt andet hævdedes, at bestemmelserne herom var for vagt udformet og derfor kunne give anledning til misbrug. Spørgsmålet har på denne baggrund på ny været taget op til overvejelse i justitsministeriet. Jeg er fortsat af den opfattelse, at vi – blandt andet som modstykke til de udvidede forsvarerbeføjelser, som lovforslaget medfører – ikke kan undvære regler, der giver retten mulighed for i særlige tilfælde at udelukke en forsvarer. På den anden side er jeg enig i, at der er tale om et alvorligt indgreb, og at det derfor er ønskeligt, at bestemmelsernes anvendelsesområde begrænses og præciseres mest muligt. Resultatet af disse

overvejelser er blevet, at bestemmelsen i forslagens § 733 om adgangen til at udelukke en forsvarer foreslås ændret på nogle punkter. For så vidt angår sager, der angår statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter, foreslås det således, at adgangen til at udelukke en forsvarer begrænses til alene at omfatte sager, der angår overtrædelse af straffelovens kap. 12 eller 13 om forbrydelser henholdsvis mod statens selvstændighed og sikkerhed og mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder m. v.

Også fra anden side har forslaget været udsat for kritik. Dette gælder navnlig den foreslåede skærpelse af kravene til konkrete holdpunkter for, at lovens varetægtsbetingelser er opfyldt, men også andre af de foreslåede skærper og præciseringer af reglerne om efterforskning og varetægt. Jeg er således bekendt med, at mange inden for politiets og anklagemyndighedens rækker finder, at vi ved udarbejdelsen af lovforslaget er gået for vidt, og at en gennemførelse af forslaget i den foreliggende form vil kunne medføre en uønsket begrænsning af politiets muligheder for opklaring af forbrydelser.

Jeg finder denne opfattelse forståelig set ud fra politiets og anklagemyndighedens naturlige ønske om, at retsreglerne udformes på en sådan måde, at politiets og de øvrige retshåndhavende myndigheders mulighed for en effektiv kriminalitetsbekæmpelse styrkes mest muligt. Heroverfor står imidlertid det ikke mindre vigtige hensyn til individets retsbeskyttelse, hvilket i denne forbindelse vil sige hensynet til beskyttelsen af den enkelte borgers personlige frihed. Som jeg nævnte i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget den 6. februar 1976, er jeg af den opfattelse, at vi med forslaget har fundet et rimeligt balancepunkt mellem disse vigtige – men modstridende – hensyn, og disse dele af lovforslaget genfremsættes derfor i alt væsentligt uændret. Jeg er som allerede nævnt klar over, at andre kan have en anden opfattelse, og jeg er naturligvis parat til i retsudvalget at gå ind i en fordomsfri drøftelse både af de her nævnte spørgsmål og af andre problemer i forbindelse med forslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings fortsat velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann) (SF):

Jeg skal hermed tillade mig på socialistisk